

(trykning), som de fandt kunne reduceres udover det af det rådgivende udvalg foreslåede. De nævnte sektioner kritiseredes også af USA, der dog alligevel stemte for budgettet.

I forbindelse med behandlingen af sektion 11 vedtog Generalforsamlingen den 20. december 1966 en bl. a. af Tjekkoslaviet foreslået *resolution*, ifølge hvilken FNs Publications Board skal foretage en almindelig undersøgelse af sin publikationsvirksomhed med henblik på en mulig begrænsning af denne (res. 2247).

Under behandlingen af budgetforslagets sektion 12 (særlige udgifter, herunder FNs obligationslån), fremsatte Argentina, Brasilien, Indien og Nigeria et resolutionsforslag, hvorefter udgifterne i forbindelse med tilbagebetaling og forrentning af *obligationslånet* skulle overføres til en særlig konto, d.v.s. udtages af det regulære budget, og finansieres efter betalingssevne. Forslagsstillerne henviste bl. a. dels til, at indtægterne af obligationslånet er blevet anvendt til betaling af fredsbevarende styrker, for hvilke Generalforsamlingen senere har vedtaget særlige finansieringsprincipper, dels til nødvendigheden af, at udviklingslandenes økonomiske byrde lettes *samt* til, at man ved at udskille denne post fra det regulære budget ville opnå at gøre dette mindre kontroversielt. Forslaget blev kraftigt imødegået af USA og andre medlemmer af den vestlige gruppe af obligationsejere, herunder Danmark der ville stemme imod. Man advarede bl. a. mod, at en debitor ensidigt ændrer en aftalt tilbagebetalingsordning, og påpegede, at man risikerede at sætte tilliden til FN og derved organisationens kredit på spil. Heller ikke et forsøg på at mildne resolutionsforslaget ved, som foreslået af Cameroun, i stedet at nedsætte en studiegruppe til undersøgelse af spørgsmålet for aflæggelse af beretning til 22. Generalforsamling kunne accepteres af den vestlige gruppe. Forslagsstillerne gik derefter ind på en kompromisløsning, hvorefter man trak resolutionsforslaget tilbage mod optagelse i beretningen af en bemærkning om, at drøftelsen udsættes til 22. Generalforsamling, således at man i mellemtiden kan tænke over sagen. De østeuropæiske lande fremførte deres traditionelle indvendinger mod obligationslånet, men blandede sig i øvrigt ikke i drøftelserne.

De foreslåede bevillinger til teknisk bistand (sektion 13, 14, 15) samt til UNCTAD (sektion 20) og UNIDO (en ny sektion 21) blev kommenteret af en række talere:

Udviklingslandene påpegede, at bevillingerne til *teknisk bistand* i de senere år var forblevet uændret (\$ 6,4 mill.), medens de øvrige poster på budgettet var i fortsat stigning, og man beklagede dette forhold. De kommunistiske lande fremsatte deres traditionelle synspunkter om, at teknisk bistand bør udskilles af det regulære budget og udelukkende finansieres af frivillige bidrag. Sovjetunionen samt flere andre kommunistiske lande stemte imod de nævnte sektioner og ville fortsat kun bidrage hertil i egen valuta.

Bevillingsforslaget til UNCTAD kritiseredes af USA, der dog først på et sent tidspunkt gav udtryk for, at denne post kunne reduceres med mere end \$ 600.000, uden at det ville skade arbejdet. USA stemte dog også for denne post. Italien fandt ligeledes, at der var overbudgetteret, og tog forbehold for posten, idet man anbefalede en almindelig gennemgang af UNCTADs budgetter på næste Generalforsamling.

Bevillingsforslaget til UNIDO kritiseredes af Sovjetunionen og Belgien, der fandt, at udgiftsoverslaget hvilede på et ret løst grundlag, ligesom man havde betænkeligheder ved den foreslåede fremgangsmåde med bevilling af en rund sum til personaleansættelsen. Sovjetunionen foreslog i stedet for et stort personale at ansætte en mindre, men højt kvalificeret stab.

I forbindelse med behandlingen af sektion 16 (særlige missioner) rejste Ungarn spørgsmålet om berettigelsen af at opretholde et FN-kontor for generalsekretærens udsendte repræsentant i Amman. Han foreslog, at Generalforsamlingen bevilgede beløbet for 1967 under forudsætning af, at dets virksomhed ophører med udgangen af dette år. Efter uformelle forhandlinger mellem de interesserede parter (herunder UAR), enedes man om en tekst til optagelse i rapporten, hvorefter det overlades til generalsekretæren at overveje spørgsmålet efter forhandlinger mellem vedkommende regeringer.

Henimod afslutningen af udvalgets budgetbehandling udtalte USAs repræsentant, som i øvrigt stemte for budgettet, at dette underskud kunne have været beskåret med